

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

WERSJA OSTATECZNA
A6-0048/2006

27.2.2006

SPRAWOZDANIE

w sprawie skuteczności pomocy oraz korupcji w krajach rozwijających się
(2005/2141(INI))

Komisja Rozwoju

Sprawozdawca: Margrietus van den Berg

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
UZASADNIENIE (w języku angielskim)	8
PROCEDURA	13

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie skuteczności pomocy oraz korupcji w krajach rozwijających się (2005/2141(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając wspólną deklarację Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie, Parlamencie Europejskim i Komisji Europejskiej zatytułowaną „Europejski konsensus w sprawie rozwoju”,
- uwzględniając konwencję NZ z dnia 31 października 2003 r. przeciw korupcji,
- uwzględniając Deklarację ONZ z dnia 16 grudnia 1996 r. przeciw korupcji i przekupstwu w międzynarodowych transakcjach handlowych,
- uwzględniając Konwencję OECD z dnia 21 listopada 1997 r. w sprawie zwalczania przekupstwa zagranicznych urzędników publicznych w międzynarodowych transakcjach handlowych
- uwzględniając Deklarację Milenijną z dnia 8 września 2000 r., określającą Milenijne Cele Rozwoju (MCR) jako cele uzgodnione wspólnie przez wspólnotę międzynarodową w celu likwidacji ubóstwa,
- uwzględniając Deklarację paryską z dnia 2 marca 2005 r. w sprawie skuteczności pomocy,
- uwzględniając czwarte milenijne sprawozdanie oceniające ekosystemy z dnia 12 lipca 2005 r., zatytułowane „Ekosystemy a dobrostan (well-being) człowieka: szanse i wyzwania dla biznesu i przemysłu”,
- uwzględniając art. 8, 9 oraz 97 Traktatu WE,
- uwzględniając deklarację szczytu G8 z dnia 2 czerwca 2003 r. w Evian w sprawie zwalczania korupcji i poprawy przejrzystości,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Afryki z 11 marca 2005 r. zatytułowane „Nasz wspólny interes”,
- uwzględniając strategię UE w celu zwalczania niedozwolonego gromadzenia i przemytu ręcznej broni strzeleckiej i broni lekkiej (SALW) oraz amunicji, przyjętą przez Radę Europejską w dniach 15-16 grudnia 2006 r.;
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 15 maja 2003 r. w sprawie budowania potencjału w krajach rozwijających się¹
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie zarządzania w polityce

---

¹ Dz.U. C 67 E z 17.03.04, str.206-255.

rozwoju Unii Europejskiej¹

- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju (A6-0048/2006),
- A. mając na uwadze, że korupcja dotyczy w sposób nieproporcjonalny biednych, ograniczając ich dostęp do dóbr i obniżając jakość podstawowych usług, przez co tym trudniejsze staje się dla nich opuszczenie spirali ubóstwa,
- B. mając na uwadze negatywne oddziaływanie korupcji na klimat przedsiębiorczości, na skuteczność świadczenia usług publicznych oraz na zaufanie obywateli do ośrodków władzy,
- C. mając na uwadze, że korupcja utrudnia skuteczność pomocy i w ten sposób podważa unijne cele dotyczące rozwoju, a także spowalnia postęp rozwoju w krajach partnerskich UE;
- D. mając na uwadze, że Bank Światowy szacuje, że 1 bilion USD jest corocznie wydawany na łapówki na całym świecie, a Unia Afrykańska ocenia, że korupcja kosztuje gospodarkę afrykańską rocznie ponad 25% jej PKB,
- E. mając na uwadze, że korupcja stanowi problem, który dotyka społeczeństwa jako całości, że przybiera wiele postaci i że nie można stosować do niej jednej jedynej strategii, i że jedynie zakrojone na szeroką skalę podejście do korupcji umożliwi jej trwałe wyplenienie,
- F. mając na uwadze, że liczne podmioty społeczeństwa, takie jak politycy, urzędnicy rządowi, społeczeństwo obywatelskie, media, wielonarodowi i międzynarodowi darczyńcy mogą odgrywać rolę w walce z korupcją,
- G. mając na uwadze, że korupcja stanowi zarówno jedną z przyczyn jak i jedną z konsekwencji sytuacji konfliktowych,
- H. mając na uwadze, że korupcja stanowi zagrożenie dla podstawowych potrzeb człowieka takich jak dostęp do zdrowia i edukacji,
- I. mając na uwadze, że korupcja jest produktem ubocznym niedoskonałego zarządzania, ściśle związanym z rolą państwa, i w związku z tym mogłaby być zwalczana za pomocą strategii promujących właściwe zarządzanie,
- J. mając na uwadze, że przejrzystość i odpowiedzialność są kluczowymi zasadami w walce z korupcją,
- K. mając na uwadze konieczność uwypuklenia związku pomiędzy niedozwolonym wytwarzaniem, przekazywaniem i obiegiem SALW oraz praktykami korupcyjnymi zarówno w krajach rozwijających się jak i rozwiniętych,

---

¹ Dz.U. C 103 E z 29.04.04, str.449-550.

- L. mając na uwadze, że zmniejszenie korupcji jest niemożliwe bez świadomości i udziału społeczeństwa obywatelskiego oraz że dostęp do wszelkich informacji odgrywa zasadniczą rolę w tym procesie,
- M. mając na uwadze, że Konwencja NZ przeciwko korupcji z 2003 roku jest pierwszym międzynarodowym prawnym instrumentem uznającym konieczność zobowiązania się wszystkich państw do zwrotu aktywów oraz że jedynymi państwami, które ratyfikowały tę konwencję, są Węgry oraz Francja,
- N. mając na uwadze, że spośród państw członkowskich, Konwencji OECD z 1997 roku w sprawie zwalczania przekupstwa zagranicznych urzędników publicznych w międzynarodowych transakcjach handlowych nie ratyfikowały Malta, Litwa oraz Łotwa oraz że państwa te powinny zostać wezwane do dokonania tej ratyfikacji w najbliższej przyszłości,
1. wzywa Komisję, by przy opracowywaniu swych programów rozwoju, skoncentrowała się w sposób szczególniejszy na kwestiach odpowiedzialności oraz przejrzystości, ponieważ niedoskonałe mechanizmy zarządzania ułatwiają korupcję;
  2. podkreśla, że należy zwrócić większą uwagę na rolę społeczeństwa obywatelskiego w promowaniu właściwego zarządzania oraz dobrowolnej kontroli korupcji;
  3. przypomina, że zgodnie ze zmienionym porozumieniem o partnerstwie z Cotonou poważne przypadki korupcji mogą prowadzić do konsultacji zgodnie z artykułami 96 i 97 porozumienia;
  4. kładzie nacisk na potrzebę wspierania parlamentów krajowych w krajach rozwijających się w pełnionych przez nie obowiązkach władz budżetowych poprzez dialog, dzielenie się informacjami i rozwijanie potencjału;
  5. podkreśla wagę roli, jaką odgrywają wolne i niezależne środki przekazu w walce z korupcją, i apeluje do UE o udzielenie większego wsparcia ich projektom pomocy oraz wzmocnienie takich środków przekazu w krajach partnerskich;
  6. podkreśla konieczność wkładania wysiłku w budowanie i wzmocnienie systemu prawa w tych krajach;
  7. podkreśla wagę roli, jaką odgrywają kobiety również w zwalczaniu korupcji oraz zwraca jednocześnie uwagę na potrzebę zwiększenia i poprawy edukacji kobiet i dziewcząt oraz dalsze wspieranie angażowania się kobiet w politykę;
  8. wspiera kampanię "Publish What You Pay" (opublikujcie, ile zapłaciliście), która wzywa przedsiębiorstwa międzynarodowe do ujawniania sum płaconych przez nie rządowi;
  9. podkreśla wagę inwestowania w krajach rozwijających się i zachęca Komisję oraz państwa członkowskie do udzielenia pomocy przepływowi takich inwestycji;
  10. podkreśla wagę ustanowienia w krajach rozwijających się organizacji nadzorujących reprezentujących społeczeństwo obywatelskie, domagających się od ich rządów systemu

weryfikacji i bilansów; wzywa Komisję do wspierania tego procesu poprzez zarezerwowanie odpowiedniego odsetku pomocy z budżetu na organizacje nadzorujące, reprezentujące społeczeństwo obywatelskie;

11. mając na uwadze konieczność dokonania zmiany często w instytucjach wewnętrznych w celu rozprawienia się z korupcją, nalega na konieczność zwiększenia możliwości zwalczania korupcji na poziomie instytucji krajowych i lokalnych, zwłaszcza w świetle wzrostu pomocy przyznawanej w formie pomocy z budżetu;
12. podkreśla, że dokładna ocena ryzyka fiducyjnego, oddzielna dla każdego przypadku, powinna zawsze poprzedzać przyznawanie pomocy z budżetu;
13. podkreśla, że pomoc z budżetu powinna zawsze być kierowana do konkretnych sektorów;
14. nalega aby każdorazowemu przyznaniu pomocy z budżetu towarzyszyła polityka dialogu w celu polepszenia publicznego zarządzania finansami (Public Financial Management), w ten sposób zmniejszając ryzyko korupcji lub złego zarządzania funduszami;
15. wzywa do większej przejrzystości programów pomocy z budżetu przyznanych przez UE, poprzez publikowanie odnośnych informacji dotyczących wykorzystania takiej pomocy w kraju otrzymującym oraz poprzez włączenie do tego procesu parlamentów i informowanie społeczeństwa obywatelskiego;
16. wzywa do wspierania skutecznego monitorowania budżetu przez społeczeństwo obywatelskie i parlamenty krajowe poprzez Public Expenditure Tracking Surveys (PETS) (badania przepływu wydatków publicznych), które jednoznacznie oceniają wysokość wpłat w stosunku do wypłat na podstawie kryteriów Komitet Pomocy Rozwojowej OECD;
17. uznaje za konieczne opracowanie specjalnych wskaźników społecznych w celu zebrania bardziej szczegółowych informacji dotyczących jakości zarządzania, którą dany kraj dysponuje i wzywa społeczeństwo obywatelskie do większego zaangażowania w ten proces;
18. apeluje do UE, współprzewodniczącej programowi Public Expenditure and Financial Accountability Programme (PEFA) (program wydatków publicznych i odpowiedzialności finansowej) tworzącego zharmonizowane ramy dla oceny ryzyka fiducyjnego w krajach otrzymujących pomoc, aby włączyła doń specjalne wskaźniki dla oceny poziomu korupcji;
19. wzywa Komisję do wykorzystania w ten sposób namierzonych poziomów korupcji do popierania dobrego zarządzania oraz podejmowania odpowiednich środków przeciw skorumpowanym reżimom;
20. wzywa Komisję do rozważenia podjęcia decyzji zmniejszenia długu zagranicznego krajów rozwijających się;
21. podkreśla potrzebę koordynacji działań międzynarodowych darczyńców w zakresie pomocy budżetowej w celu zwiększenia przejrzystości i odpowiedzialności w krajach ją

odbierających;

22. nalega, aby wszystkie państwa członkowskie UE oraz wszystkie państwa-sygnatariusze Konwencji ONZ przeciwko korupcji z 2003 r. ratyfikowały ją, a także Konwencję OECD z 1997 r. w sprawie zwalczania przekupstwa zagranicznych urzędników publicznych w międzynarodowych transakcjach handlowych;
23. przypomina ważną rolę inicjatyw regionalnych takich jak African Peer Review Mechanism (APRM) (afrykański mechanizm wzajemnego monitoringu) dla zmniejszania korupcji i promowania dobrego zarządzania; podkreśla konieczność wdrożenia tych inicjatyw przez państwa afrykańskie oraz zapewnienia przez Komisję i państwa członkowskie pomocy technicznej i finansowej na realizację tego celu;
24. wzywa państwa członkowskie do jak najszybszego przyjęcia prawnie wiążącego, międzynarodowego instrumentu w sprawie lokalizowania i oznakowania ręcznej broni strzeleckiej i lekkiej oraz amunicji, a także do wspierania regionalnych inicjatyw zmierzających do zwalczania nielegalnego handlu tą bronią oraz jej amunicją w krajach rozwijających się;
25. wzywa do dalszego egzekwowania i zobowiązań na rzecz "Inicjatywy przejrzystości w przemyśle wydobywczym" w celu zapewnienia jawności informacji dotyczących przepływu pieniędzy między rządami krajów rozwijających się a przedsiębiorstwami międzynarodowymi;
26. wzywa państwa członkowskie, w których znajdują się ośrodki finansowe, do podjęcia niezbędnych działań prawnych i administracyjnych dla zapewnienia zwrotu nielegalnie zdobytych funduszy krajom ich pochodzenia; ponadto podkreśla potrzebę tworzenia potencjału na rzecz zapobiegania kradzieży majątku oraz niewłaściwemu użyciu i przywłaszczeniu środków publicznych;
27. wzywa Komisję i państwa członkowskie do stworzenia międzynarodowej systemu „wciągania na czarną listę”, który zapobiegałby przekazywaniu przez banki znacznych sum pieniędzy w formie pożyczek dla skorumpowanych rządów lub jednostek je reprezentujących;
28. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zakazania udziału w przetargach lub zamówieniach publicznych przedsiębiorstwom, których pracownicy zamieszani byli w działania korupcyjne z udziałem ministrów i urzędników rządowych lub z kim innym w krajach rozwijających się, jeśli pracowników tych nie objęto postępowaniem dyscyplinarnym; ponadto apeluje do państw członkowskich o odsyłanie takich spraw do odpowiednich organów ścigania, tak, aby przeciwko takim osobom wszczynano śledztwo i by je zasądzone w przypadku postawienia im zarzutów;
29. podkreśla istnienie zagrożenia korupcją związanego z procedurą zamówień publicznych, w związku z czym należy w pierwszym rzędzie upowszechnić przejrzyste przepisy i procedury udzielania zamówień publicznych;
30. Zwraca się do swojego Przewodniczącego o przekazanie niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

UZASADNIENIE (w języku angielskim)

Corruption is a common phenomenon that can manifest itself in various ways and in all levels of society, varying from bribing civil servants and theft of public resources to fraud and nepotism. Corruption imposes massive costs on countries, institutions and ordinary citizens. It obstructs growth and creates a serious risk of marginalization in the global economy for countries with high levels of corruption. The World Bank estimates that more than USD 1 trillion is paid in bribes every year worldwide. The African Union estimates that corruption costs African economies more than USD 148 billion a year, representing 25 % of Africa's GDP.

The effects of corruption impose a disproportionately heavy burden on the poor since they are the most vulnerable and suffer most from restricted access to public goods and lower quality basic services. As a result, corruption creates obstacles to development in third world countries. It is understood that corruption can directly and indirectly affect the achievement of the Millennium Development Goals as budget resources in key MDG sectors leak away. Moreover, aid is also less effective in corrupt countries since substantial parts of the granted funds leak away.

Since corruption hinders aid effectiveness, there is a clear interest among international donors to help curb corruption in the countries where they spend their money. The EU should make the fight against corruption a central element of its development policy, focussing on issues such as good governance, state capacity and public sector management. This must also involve good risk management on the supply side, making sure aid is not spent in a weak governance environment where funds leak due to corruption.

Meanwhile, donors should put more confidence in countries that they find low on the corruption scale, and give them time to produce results. Without a predictable flow of funds and the ability to use development assistance for recurring expenditure, such as salaries, governments will be cautious about hiring teachers or nurses and this will hamper their development.

Promotion of good governance

Corruption is a by-product of weak governance. As corruption often involves an important role for the state, it is sometimes defined as the abuse of public power for private benefit. Weak institutions and administrations with limited accountability often allow for the misuse of public goods by politicians or public officials. Research has proven that countries improving control on corruption and rule of law can expect in the long run a four-fold increase in income per capita. Therefore curbing corruption is and should remain an important goal of policies aiming for "good governance" in developing countries. The EU has identified good governance as an integral part of its long-term development strategy.

Good governance evolves around the principles of accountability and transparency. Accountability means that there are rules, procedures and control mechanisms that make it possible to control what the government is doing with money that belongs to the people. Both state and non-state actors should be involved in this process.

Transparency is a vital component of accountability. If financial allocations are visible, it is more difficult to divert money into corrupt pockets. Access to information is crucial for the robust democratic engagement of citizens in public affairs. This is based on the basic right to receive public information and helps in building effective monitoring structures by civil society organisations.

Budget tracking

Budget transparency is one of the most critical areas where good governance can be promoted by better access to information. Citizens have the right to information about how budgets are spent. This is particularly important when it comes to large revenue items, such as the amounts received from international donors delivered as budget support.

Public and legislative scrutiny is often not very efficient because of a lack of information. It is important that the established objectives and policy priorities are reflected in annual budgets. Budget transparency is needed to check the sectors that were supposed to receive the money. In some countries only parts of the budget are public and other parts, such as military expenditure, are not public. This should never be the case: donors, national parliaments and civil society should always have sight of the full budget.

Budget tracking can and should be executed by both national parliaments and civil society. A specific tool that is often used to examine the flow of funds and materials from governments to destinations like schools and health centres are Public Expenditure Tracking Surveys (PETS). PETS can help identify potential corruption zones, monitor the fight against corruption and empower stakeholders. The EU should support the development of PETS and the training of its users.

The role of parliaments

Parliaments, in discharging the functions provided for in national constitutions, overseeing the government and representing the people, are important stakeholders in the fight against corruption. Parliaments play a significant role in advancing reforms in public finance management but low levels of training of legislators in many countries limit their ability to perform efficiently. Since national parliaments are often sidelined in good governance programmes they merit more attention from international donors.

In particular, capacity development in national parliaments should consist of:

- a) Supporting national parliaments in instituting or reinforcing mechanisms within parliament for bringing government to account;
- c) Help building up budget literacy - developing the skills to adequately assess and evaluate the budget during the budgetary cycle;
- d) Help national parliaments to create public awareness by introducing civic education in school curricula and by setting up public awareness campaigns.

There is evidence that corruption falls as the proportion of parliamentary seats held by women rises. Closing the gender gap is thus another instrument that could reduce corruption. Countries that adopt specific measures to develop women's skills and protect their rights are better off. According to the World Bank, when women have access to resources and schooling, less corruption and faster economic growth is achieved. The EU should therefore support the involvement of more women in politics.

Civil society watchdogs

Public pressure and a general intolerance of corruption in a society are essential in the fight against corruption. Public feedback, organised through civil society, can be a powerful tool to make social services more responsive and accountable. For civil society to fulfil this role it is essential to raise public awareness, educate people and make sure that structures are in place so that these civil society watchdogs can actually do their work. Across the world there are many examples of organisations that are effectively monitoring their governments and attempting to hold them to account. The Publish What You Pay-campaign of hundreds of NGOs focuses on the disclosing of payments of multinationals to governments in the natural resources sector. Good governance policies and especially policies aimed at reforming public finance management should support the development and strengthening of these organisations.

Budget support

There is a growing tendency for the EU to give developing countries budgetary aid - money that goes directly into the national coffers of recipient countries - instead of investing in a large number of smaller development projects. EU budget support, which grew from 14% in 2001 to around 30% in 2004, is considered a useful aid modality in a strategy focusing on improving public financial management for the whole budget.

However, budget support also involves serious risks because of its lack of transparency and the possible opening for corrupt activities. Budget support works very well when institutions are good but corruption moderates the impact of budget support on growth and poverty. Therefore, before budget support is given, an analysis of the macro-economic and financial situation of the country is made. Improvement in the quality and effectiveness of public expenditure is one of the most important criteria for the decision to grant budget support. Budget support should only be granted to a government if it is diagnosed as improving its PFM.

Even if institutions work well, care should be taken when providing aid directly to national budgets. The Court of Auditors has recently concluded that the European Commission's current budget aid programmes do not adequately take into account the problems related to corruption.¹ Corruption should be analysed in all fiduciary risk assessments and the European Commission should maintain involvement in the implementation of budget support either through ex-ante or ex-post control and audit. In order to further reduce risks, budget support should always take the form of sector specific budget aid that earmarks money for a specific

---

¹ Special Report No 2/2005, concerning EDF budget aid to ACP countries: the Commission's management of the public finance ref.

sector in which the funding should be spent.

The effectiveness of budget aid is measured by performance indicators. These indicators often focus mainly on the correct management of public funds, and do not pay enough attention to the pro-poor outcome. From a development point of view it is better to use poverty-related targets that directly measure the outcome of, for example, policies in the education and health sector forcing governments to focus on a policy outcome instead of budgetary input and output. Details on the grounds, definition, calculation method and sources of information for each indicator should systematically be included when applying these indicators.

As was discussed above, monitoring by civil society is vital in the process of budget support. These groups need to have access to the resources of information and better knowledge of macro-economic mechanisms. It is therefore necessary that a percentage of 0.5 % of the granted budget support should be reserved exclusively for civil society watchdogs.

What the international community can do

The two most important conventions on the fight against corruption are the OECD Convention on Combating Bribery of Foreign Public Officials in International Business Transactions (1999) and The UN Convention against Corruption (2003). The OECD Convention has been ratified by most EU Member States, except for Malta, Lithuania and Latvia. These Member States should be pressed to sign the convention. The UN Convention has, at the time of writing, only been ratified by Hungary and France. The Convention should be ratified by all other EU Member States as soon as possible. The international community as a whole, and the EU in particular, should work towards better enforcement of these conventions.

Another important issue is transparent cooperation with other donors such as the World Bank and the IMF. An example of this is the Public Expenditure and Financial Accountability Programme (PEFA) in which the EU and the World Bank jointly chair the steering committee. This programme provides a harmonized framework for assessing fiduciary risk with a common set of indicators. The current system, however, is inadequate for measuring corruption since it does not include a direct indicator on corruption. This should be tackled in the future.

The Extractive Industries Transparency Initiative (EITI) is a multi-stakeholder agreement under which oil, gas and mining companies agree publicly to disclose all payments they make to developing country governments and governments agree to publish what they receive. The international community should give strong political and financial support to initiatives such as this to increase transparency. In addition the EU should support local measures for combating corruption, such as the African Peer Review Mechanism (APRM), which is perhaps the most innovative aspect of the NEPAD.

Stealing of assets

A significant problem affecting many developing countries is the illicit acquisition of public funds and assets by former dictators or presidents who lodge them in foreign bank accounts. Countries that have large financial centres holding such funds should take all legal and

administrative action to ensure that these illicitly acquired state funds can be frozen and confiscated and that eventually the money is repatriated to the governments of the countries they were stolen from. Currently this is not done effectively, as assets often remain unfrozen until criminal investigation is in an advanced stage which gives the former dictators time to move the money away.

As judicial systems in affected countries are often unable to meet the requirements to enter a claim for recovery and repatriation of illicit funds, specific donor efforts should be targeted at developing this capacity. Furthermore it is important to focus technical assistance on the *prevention* of the stealing of assets. In most developing countries there is a lack of appropriate legislation and good financial institutions capable of identifying of illicit funds before they leave the country. EU development aid in this field should focus on this capacity, for example by providing expert advice, training courses and coaching.

A final measure that can prevent states from incurring financial problems is to impede banks and other financial centres from lending large sums of money to dictators or corrupt regimes. Many former dictators, now long gone, have left their countries indebted, creating serious obstacles for development. Criteria for lending could include the question of whether a government is democratically elected. A black-list of these regimes could be established by the international community, for instance by the Club of Paris. As soon as a country has experienced a regime change by democratic elections, or has otherwise improved its democratic governance, it can be removed from this list.

PROCEDURA

Tytuł	Skuteczność pomocy oraz korupcji w krajach rozwijających się		
Numer procedury	2005/2141(INI)		
Podstawa regulaminowa	art. 45		
Komisja przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia wydania zgody na posiedzeniu	DEVE 8.9.2005		
Komisja(e) wyznaczona(e) do wydania opinii Data ogłoszenia na posiedzeniu	INTA 8.9.2005		
Opinia niewydana Data wydania decyzji	INTA 29.8.2005		
Ścisła współpraca Data ogłoszenia na posiedzeniu	Nie		
Sprawozdawca(y) Data powołania	Margrietus van den Berg 24.5.2005		
Poprzedni sprawozdawca(y)			
Rozpatrzenie w komisji	29.8.2005	4.10.2005	1.12.2005
Data przyjęcia	20.2.2006		
Wynik głosowania końcowego	za:	22	
	przeciw:	0	
	wstrzymujących się:	0	
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Margrete Auken, Thierry Cornillet, Alexandra Dobolyi, Michael Gahler, Filip Andrzej Kaczmarek, Glenys Kinnock, Ģirts Valdis Kristovskis, Maria Martens, Miguel Angel Martínez Martínez, Jürgen Schröder, Feleknas Uca, María Elena Valenciano Martínez-Orozco, Anna Záborská		
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	John Bowis, Milan Gaľa, Ana Maria Gomes, Fiona Hall, Manolis Mavrommatis, Zbigniew Zaleski, Gabriele Zimmer		
Zastępca(y) (art. 178 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Emine Bozkurt, Robert Evans		
Data złożenia – A6	27.2.2006	A6-0048/2006	